

[Jens Thomsen.]

Det er urimelige Forhold, Magthaverne i dette Land byder dansk Landbrug. Danske Landmænd forhindres i at sende deres egne Kreaturer ud af Landet. De kan ikke faa Lov til at sortere og aflevere dem til de Priser, Staten sælger dem til; ja, de kan end ikke faa Oplysning om Prisen, der opnaas gennem Statshandelen. Men de har dog Lov til at tælle Pengene for den enkelte Ko, som Statsopkøberne køber af dem, og saa kan de jo stave og lægge sammen og gætte sig til Tysklandsprisen.

Statshandelen overlades til Mænd, der ingen faglige Forudsætninger har for at løse denne Opgave. Jeg vil ikke sige noget nedsettende om Jakob Tvedegaard, han kan jo være en udmærket Mand, selv om han ingen Forstand har paa Salg af Kreaturer, men der paalægges en saadan Mand et urimeligt Ansvar, naar han trods manglende Fag- og Sprogkundskaber skal staa som Landets ansvarlige Repræsentant ved Afslutningen af de store Handelsaftaler. Hr. Tvedegaard har jo for nylig været i Tyskland som Landbrugets ansvarlige Repræsentant. Der er sikkert ikke nogen dansk Landmand, der frivilligt vilde overlade Jakob Tvedegaard et Kreatur til Salg. De vil foretrække en Salgsleder i D. L. K. eller en anden Fagmand, som de har Tiltro til, fordi han er i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab.

Regeringen har derimod ingen Tiltro til Sagkundskaben. Hr. Tvedegaard kan ganske vist paa Grund af Sprogvanskeligheder ikke tale med dem, han skal forhandle med, og han har under Vidneansvar i Retten udtalt, at han ingen Forstand har paa de Forretningssager, der gennem Udvalgsarbejdet er betroet ham, men trods alt maa Hr. Tvedegaard rejse til Tyskland og paatage sig Ansvar, fordi han nyder Regeringens Tiltro i Modsætning til de Fagmænd, som staa i det daglige Arbejde med Salget af Kreaturer i Landbrugets Andelsorganisationer. Enhver maa forstaa, at ingen Forretning kan opretholdes under en saadan Administration, hvor man sælger til smaa Priser og køber til store Priser.

Den Statshandel, som Landbruget tvinges ind under, er ruinerende ikke blot for Landbruget, men for hele Landets Økonomi, og vi maa derfor kræve en Kursændring, saa Landbruget faar Ret til at sælge sine egne Produkter igennem dets Andelsorganisationer under frie Former, saadan at den fulde Eksportpris kan tilgaa Eksporterhvervene, ogsaa den Del, der indeholdes i Valutattesterne. Disse har jo en stor Pengeværdi, men det er ikke Værdier, der skabes af

Valutakontoret. Kunde man der skabe disse store Værdier, vilde der ingen Grænse være for Velstanden i Danmark. Nej, Valutakontoret kan ikke skabe disse Værdier, men det kan tage Værdierne fra det ene Erhverv og give dem til det andet. Det er jo, som Professor Axel Nielsen udtalte, saadan, at Valutakontoret bestemmer, hvem der skal have sine Indtægter sat op, og hvem der skal have dem sat ned, og det er denne Virksomhed, der har Hovedansvaret for Misforholdet mellem Landbrugets Forrentningsevne paa 2,3 pCt. imod Industriens paa 15,8 pCt. Jeg vil gerne spørge Handelsministeren, om Industriens Trængselstid ikke er forbi, saa den Beskyttelse, der ydes Industrien, kan nedsettes eller falde bort.

Det ærede Medlem Hr. Løje har i sin Finanslovtale udtalt Forargelse over, at jeg ved et Efteraarsmøde i Sydsjælland har talt om Smørloven. Mødets Indbyder havde bedt mig om at tale om dette Emne, og det ærede Medlem kan derfor ikke adressere sin Forargelse til mig. Jeg tror, at han af Hensyn til sig selv og sit eget Parti skulde spare sine tarvelige Hentydninger til en daarlig Samvittighed. Jeg har deltaget i adskillige Møder, hvor Smørloven er drøftet i Nærværelse af mange Venstremænd, men jeg har aldrig været Vidne til, at en Venstremand har taget Venstres Ændringsforslag til Smørloven i Forsvar; ja, end ikke Venstres Presse, der ellers altid tager Venstres Dumheder i Forsvar, har gjort Forsøg paa dette.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ydede Regeringen god Støtte i Befolkningen. Jeg har nu den Opfattelse, at man bør give sin Modstander den Indrømmelse, han har Krav paa; det er vel ikke almindelig Praksis i Politik, men jeg tror, man tjener sin egen Sag derved, og jeg vil ikke tjene en partipolitisk Fedteskilling paa Landbrugets Bekostning. Det overlader jeg gerne til det ærede Medlem Hr. Løje, men han maa selv tage Ansvar for sin landbrugsskadelige Handling i saa Henseende og tage de Bagslag, en saadan Handling maa give. Det ærede Medlem maa vel mene, at jeg over for Vælgerne har givet urigtige Oplysninger om Smørloven; jeg er derfor villig til naar som helst og hvor som helst at møde Vælgerne sammen med det ærede Medlem for at drøfte Spørgsmaalet om Venstres og Det frie Folkepartis Stilling til Smørloven. Jeg vil desuden anbefale Venstres Ordfører ved Behandlingen af Smørloven, det ærede Medlem Hr. Kyed, at give Møde, saa at han ogsaa over for Vælgerne, som han